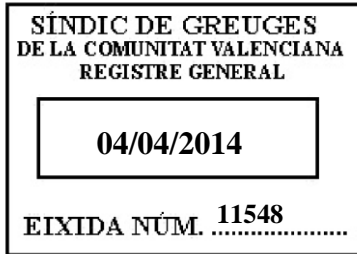

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

Ajuntament de Villalonga
Sr. Alcalde-Presidente
Major, 11
VILLALONGA - 46720 (València)

=====
Ref. queixa núm. 1400346
=====

Sr. alcalde-president,

Vam rebre en esta institució un escrit signat pel (...), que va estar registrat amb el número indicat mes amunt.

Substancialment exposava els fets i els consideracions següents:

- "Que el passat 7 de juny el BOE publicava el Decret 60/2013, pel qual s'aprovava la doble denominació bilingüe del municipi *Vilallonga/Villalonga*.
- Que, a pesar que des de la citada data, la denominació legal i oficial de la població és bilingüe, ni en la seua pàgina web oficial ni en la documentació administrativa, és a dir, impresos, fullets, formularis, etc., tot i les reiterades sol·licituds i peticions que en este sentit s'han fet, apareix la localitat amb la denominació bilingüe".

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, ha estat admesa, i li'n vam donar trasllat de conformitat amb el que determina l'article 18.1 de la llei esmentada, a fi de contrastar les al·legacions formulades per la persona interessada i per demanar que ens remetera informació suficient sobre la realitat d'aquelles i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit.

La comunicació rebuda de l'Ajuntament de Vilallonga/Villalonga donava compte del següent:

L'autenticitat d'este document electrònic pot ser comprovada en https://seu.elsindic.com		
Codi de validació: *****	Data de registre: 04/04/2014	Pàgina: 1
C/ Pasqual Blasco, 1 03001 - ALACANT. Tel. 900 21 09 70 / 965 93 75 00. Fax: 965 93 75 54 http://www.elsindic.com/		

“... que la falta d’acomodació de la documentació oficial i administrativa de la nostra localitat a la denominació bilingüe no obeeix sinó a causes econòmiques i de falta de l’adequada infraestructura, en especial en l’àrea informàtica, que imposa que l’esmentada adaptació s’estiga fent de manera gradual, a mesura que obtenim els recursos necessaris per a això”.

L’interessat, a qui vam traslladar la comunicació rebuda, va formular les al·legacions que va considerar convenientes i va ratificar íntegrament el seu escrit inicial de queixa, per la qual cosa, una vegada conclosa la tramitació ordinària de la queixa, passem a resoldre l’expedient amb les dades que hi consten, i per això li demanem que considere els arguments que a continuació li exposem i que constitueixen els fonaments de la resolució amb què concloem.

En primer lloc, hem de dir que esta institució és conscient de l’esforç econòmic que comporta emetre impresos, formularis, fullets, publicitat institucional, programació d’esdeveniments i adaptació de la pàgina web municipal a la denominació bilingüe Vilallonga/Villalonga del municipi, i que sovint estes actuacions han de ser ajornades davant de necessitats més urgents, com ara servicis socials, dependència, menors, ancians, educació o xicotetes infraestructures.

No obstant això, el Síndic de Greuges, alt comissionat de les Corts per a la defensa dels drets fonamentals recollits en els títols I i II de la Constitució espanyola i de l’Estatut d’Autonomia de la Comunitat Valenciana, respectivament, no pot deixar de fer una reflexió sobre l’adequat respecte dels drets lingüístics dels ciutadans i la cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana.

Com vosté sap, la Generalitat, en compliment del mandat estatuari, va promulgar la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d’ús i ensenyament del valencià, el preàmbul de la qual, efectivament, assenyalava la necessitat de recuperar l’ús social i oficial del valencià.

La llei esmentada va significar, d’una banda, el compromís de la Generalitat de defensar el patrimoni cultural de la nostra comunitat autònoma i, especialment, la recuperació del valencià, definit com a “llengua històrica i pròpia del nostre poble”, i, d’una altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les dues llengües cooficials, valencià i castellà.

I la cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d’una determinada comunitat autònoma, no solament el castellà, sinó també la llengua pròpia de la Comunitat, va modificar notablement l’ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l’Estat espanyol. És per això que les comunitats autònomes amb idioma oficial propi han legislat sobre esta matèria a través de lleis denominades de normalització

lingüística, a fi de fomentar l'ús de la llengua cooficial (especialment en els àmbits oficials: Administració pública, educació, mitjans de comunicació, etc.), amb l'objectiu que assolisca quotes semblants a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial en tot el territori de l'Estat.

Esta necessitat de potenciar la presència lingüística del valencià i, especialment, en la vida oficial dels valencians, determina que el Govern valencià es trobe autoritzat per a dissenyar polítiques directament encaminades a fomentar l'ús del valencià, i per això s'han posat en la pràctica polítiques normalitzadores, qualificables com el normal desenvolupament de les previsions contingudes en la Constitució espanyola, que considera la riquesa de les distintes modalitats lingüístiques d'Espanya com un patrimoni cultural objecte d'especial protecció, i en l'Estatut d'autonomia i la Llei d'ús i ensenyament del valencià, per la qual cosa no hi ha dubte que l'Administració pública valenciana, ja siga autonòmica o local, està obligada a garantir la normalització lingüística.

En efecte, el disseny de polítiques de normalització lingüística, autoritzades i plenament legals amb la normativa vigent, atesa la necessitat existent de recuperar el patrimoni lingüístic dels valencians, i la situació de desigualtat en què es troba immers davant del castellà, troba com a límit lògic els drets reconeguts constitucionalment, estatutàriament i legalment als ciutadans d'esta Comunitat.

En definitiva, la normalització lingüística no pot aconseguir-se, ni ha de fer-se, sobre la base de la infracció de les disposicions vigents.

És per això que l'Administració Pública Valenciana, autonòmica i local, a l'hora d'elaborar polítiques de normalització lingüístiques concretes, ha de trobar el punt just d'equilibri entre les necessitats de fomentar i potenciar l'ús oficial i social del valencià i retornar-lo a una situació d'igualtat amb el castellà, i els drets lingüístics reconeguts a tots els valencians, siga quina siga la seua realitat idiomàtica.

En conseqüència, **RECOMANEM** a l'**Ajuntament de Vilallonga/ Villalonga** que, de conformitat amb la seua disponibilitat pressupostària, promoga les actuacions necessàries perquè els fullets, models, impresos, publicitat d'esdeveniments, etc., que emeta el consistori prevegen la seua denominació bilingüe (*Vilallonga/Villalonga*) i, així mateix, adapte els continguts de la seua pàgina web institucional a la denominació bilingüe oficial, d'acord amb la seua disponibilitat pressupostària.

Li agraïm que ens remeta, en el termini d'un mes, el preceptiu informe en què ens informe si accepta o no la recomanació que li fem o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

L'autenticitat d'este document electrònic pot ser comprovada a https://seu.elsindic.com		
Codi de validació: *****	Data de registre: 04/04/2014	Pàgina: 3

Perquè en prenga coneixement, li fem saber, igualment, que a partir de la setmana següent a la data en què s'ha dictat esta resolució, la inserirem en la pàgina web de la institució.

Atentament,

Emilia Caballero Álvarez
Síndica de Greuges de la Comunidad Valenciana e.f.

L'autenticitat d'este document electrònic pot ser comprovada a https://seu.elsindic.com		
Codi de validació: *****	Data de registre: 04/04/2014	Pàgina: 4